

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatelů: a) **P. T.**, narozen „X“,
bytem „X“,
b) **J. T.**, narozen „X“,
bytem „X“,
c) **J. M.**, narozen „X“,
bytem „X“0020,
všichni zastoupeni Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem,
sídlem Vinohradská 32, 120 00 Praha 2,

proti
odpůrci: **Obec Malšovice**,
sídlem Malšovice 16, 405 02 Malšovice,
zastoupen Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem,
sídlem U Starého Mostu 111/4, 405 02 Děčín,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy - Územního plánu obce Malšovice
schváleného usnesením Zastupitelstva obce Malšovice č. 18/27/441 dne 18. 7. 2018,

takto:

I. Návrh se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- II. Navrhovatelé jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 12 963 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Návrhem na zrušení části opatření obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím jejich právního zástupce se navrhovatelé domáhali zrušení části opatření obecné povahy - Územního plánu obce Malšovice schváleného usnesením Zastupitelstva obce Malšovice č. 18/27/441 dne 18. 7. 2018, týkající se vymezení pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jako plochy zeleně – zeleň přírodního charakteru, pozemku p. č. „X“ v k. ú. x jako orné půdy a vymezení plochy vedení elektrické energie o napětí 110 kV přes pozemky p. č. „X“, „X“ a „X“ v k. ú. x. Navrhovatelé se současně domáhali toho, aby soud uložil odpůrci povinnost nahradit jim náklady soudního řízení.

Návrh

2. V návrhu navrhovatelé uvedli, že jsou podílovými spoluvlastníky pozemků p. č. „X“, „X“ a „X“ v k. ú. x. Poukázali na to, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. x byl původně roklí s tzv. černou skládkou, kterou navrhovatelé s vynaložením vysokých nákladů sanovali. Navrhovatelé rovněž vysokou částkou přispěli na opravu živičné komunikace od hlavní silnice Děčín-Ústí nad Labem až k výjezdu z předmětného pozemku. Poznamenali, že již rozhodnutím Městského úřadu Děčín ze dne 7. 4. 2000, č. j. ORaÚP 1400/1999/Ža-UR-12-84, bylo povoleno zavezení rokle s následným využitím pro skladování stavebního materiálu; následně zde vybudovali betonové plochy, umístili na pozemek mobilní kancelář a realizovali další investice k naplnění účelu předmětného rozhodnutí. Zdůraznili, že na předmětném pozemku od roku 2000 provozovali zařízení k využití odpadů především ze stavební činnosti. Poznamenali, že terénní úpravy byly povoleny územním rozhodnutím vydaným Městským úřadem Děčín č. j. ORaÚP 1400/1999/Ža-UR-12-84. Ke skladování stavebního materiálu je pozemek navrhovateli užíván i v současné době; toto užívání bylo povoleno i rozhodnutími Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17. 7. 2003, č. j. 4686/ZPZ/2003/PZ-340/ČŽ, a ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2736/ZPZ/2008/PZ-1262. K pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“ navrhovatelé uvedli, že ten byl rovněž původně roklí s černou skládkou, kterou navrhovatelé s vynaložením vysokých nákladů sanovali. Tento pozemek přitom vzhledem ke své poloze funkčně souvisí s pozemkem p. č. „X“ v k. ú. x. I v případě tohoto pozemku odpůrce vydal navrhovatelům souhlas s vyrovnaním pozemku za využití inertních materiálů, jako je tomu v případě pozemku p. č. „X“ v k. ú. x, opět s následným využitím pro skladování stavebních materiálů. Poznamenali, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. x v současné době není dotčen činností na pozemcích p. č. „X“ a „X“, nicméně s ohledem na svoji polohu jej navrhovatelé hodlají užívat jako navazující skladovou plochu, a proto navrhovatelé v námitkách ze dne 25. 4. 2018 požadovali, aby tento pozemek nebyl vymezen jako orná půda, ale rovněž jako skladová plocha.
3. Uvedli, že odpůrce nechal zpracovat návrh zadání územního plánu obce Malšovice usnesením zastupitelstva ze dne 21. 11. 2011. Návrh územního plánu tedy byl zpracováván v době platnosti výše uvedených rozhodnutí, kterými bylo povoleno provozování zařízení k ukládání odpadů na pozemcích za účelem změny využití území ke skladování stavebního materiálu. S ohledem na platná rozhodnutí i na faktický stav na předmětných pozemcích si odpůrce byl dobře vědom toho, že navrhovatelé v souladu s platnými rozhodnutími své Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozemky také tímto způsobem užívají. Přesto v návrhu územního plánu pozemky p. č. „X“ a č. „X“ v k. ú. x odpůrce vymezil jako plochu zeleně – zeleň přírodního charakteru, v níž je hlavním využitím veřejná a ochranná zeleň a jako přípustné využití jsou toliko původní přirozené druhy rostlin, mobiliář, zařízení související s využitím pozemku do 5 m² zastavené plochy a nezbytná dopravní a technická infrastruktura; veškeré jiné využití těchto pozemků je dle územního plánu v dané ploše nepřípustné. Dle názoru navrhovatelů tedy bylo zjevné, že správními orgány povolené užívání pozemků ke skladování stavebního materiálu je dle návrhu územního plánu nepřípustné. Uvedli, že v rámci pořizování územního plánu se dne 23. 4. 2018 konalo veřejné projednání návrhu územního plánu, přičemž navrhovatelé v zákonné lhůtě po konání veřejného projednání podali dne 25. 4. 2018 námitky. Dne 18. 7. 2018 byl územní plán schválen Zastupitelstvem obce Malšovice, aniž by se odpůrce s námitkami navrhovatelů jakkoliv vypořádal. Dne 19. 7. 2018 byl územní plán obce Malšovice zveřejněn na úřední desce odpůrce, a územní plán tak v souladu s § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) nabyl účinnosti 3. 8. 2018. Konstatovali, že ačkoliv dle § 172 odst. 5 správního řádu je rozhodnutí o námitkách součástí odůvodnění opatření obecné povahy, odůvodnění územního plánu zveřejněné na úřední desce odpůrce rozhodnutí o námitkách neobsahovalo. Poukázali na to, že navrhovatel a) na tuto skutečnost odpůrce opakovaně upozorňoval (naposledy e-mailem z 26. 9. 2018). Zdůraznili, že odpůrce místo toho, aby znovu územní plán (včetně odůvodnění obsahujícího vypořádání se s námitkami) řádně zveřejnil veřejnou vyhláškou na úřední desce, pouze na úřední desce zaměnil dokument původně zveřejněný dne 19. 7. 2018 jako územní plán. Navrhovatelé uvedli, že dne 25. 9. 2018 zveřejněný územní plán na webových stránkách odpůrce měl velikost 532 kB, přičemž dokument zveřejněný na internetové úřední desce ke dni 27. 9. 2018 měl nově velikost 2,6 MB.

4. Namítali, že rovněž další dokumenty zveřejněné na úřední desce přístupné na webových stránkách odpůrce jsou rozporné. Nynější dokument zveřejněný na internetové desce odpůrce o velikosti 2,6 MB, který má obsahovat veřejnou vyhlášku, kterou se vydává územní plán, na straně 18 uvádí, že odůvodnění územního plánu obsahuje 54 stran. Vzhledem k tomu, že odůvodnění začíná na straně 19 a končí stranou 95, je dle navrhovatelů zřejmé, že odůvodnění v nyní zveřejněné verzi územního plánu má 76 stran. Upozornili dále na to, že se na internetové úřední desce odpůrce nachází samostatně zveřejněné odůvodnění, které neobsahuje vypořádání námitek a připomínek, ale má dokonce 86 stran. Tento dokument se pak svým obsahem v některých případech shoduje s odůvodněním uvedeným v dokumentu, který je nyní prezentován jako vydaný dne 19. 7. 2018 veřejnou vyhláškou, nicméně v jiných případech se liší a zejména neobsahuje vypořádání námitek a připomínek podaných proti předmětnému územnímu plánu. Bylo dle navrhovatelů zřejmé, že vydáním územního plánu veřejnou vyhláškou bez toho, aby součástí odůvodnění územního plánu bylo i rozhodnutí o námitkách, odpůrce porušil § 172 odst. 5 správního řádu. Postup odpůrce je nadto o to nepřípustnější, že poté, co byl upozorněn na tento nedostatek ze strany navrhovatele a), se snažil územní plán prezentovat jako vydaný řádně pouhou záměnou dokumentu původně vydaného veřejnou vyhláškou. Navrhovatelé uvedli, s ohledem na shora uvedené okolnosti nebyl územní plán obce Malšovice vydán zákonem stanoveným způsobem.
5. Byli toho názoru, že územní plán nevyhovuje ani kritériu souladu se zákonem a kritériu proporcionality. Navrhovatelé uvedli, že nové vymezení pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jako plochy zeleně – zeleně přírodního charakteru v žádném případě nerespektuje aktuální stav ve využívání těchto pozemků, a to jak stav faktický, tak stav právní. Uvedené vyplývá jak z výše uvedených rozhodnutí správních orgánů, tak i z údajů evidovaných u předmětných pozemků v katastru nemovitostí, kde jsou dané pozemky evidovány se způsobem využití jiná plocha, druh pozemku: ostatní plocha, nikoliv jako zeleně. Územní plán však tuto skutečnost nijak nezohledňuje a jiné využití než jako veřejná a ochranná zeleně nepřipouští. Vymezením předmětných pozemků ve vlastnictví navrhovatelů jako ploch zeleně tak jsou bezdůvodně zkrácena vlastnická práva navrhovatelů k těmto pozemkům, neboť toto vymezení navrhovatelům znemožňuje jakékoliv budoucí účelné či komerční využití předmětných pozemků. V této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2009. Navrhovatelé konstatovali, že předmětné pozemky, které se nacházejí na okraji obce Malšovice a které jsou napojeny na přílehlou komunikaci mimo jakoukoliv obytnou zástavbu, není třeba vymezovat jako další plochy zeleně, zejména ne na úkor již existujících zpevněných ploch. Navrhovatelé zdůraznili, že v blízkém okolí předmětných pozemků je již dostatek ploch zeleně či ploch zemědělských, a tedy další vymezení pozemků ve vlastnictví navrhovatelů jako ploch veřejné zeleně je zjevně nedůvodné. Současně takovým vymezením dojde ke znemožnění jakéhokoliv budoucího hospodářského využití předmětných pozemků navrhovateli. Vzhledem k uvedenému byli přesvědčeni o tom, že vymezení pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jako ploch veřejné zeleně neodpovídá zásadám subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických práv, neboť v důsledku vymezení předmětných pozemků jako ploch zeleně jsou tyto pozemky prakticky znehodnoceny.

6. Nesouhlasili s vymezením plochy vedení elektrické energie o napětí 110 kV přes pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x a při hranici pozemku p. č. „X“. Upozornili na to, že umístění vedení elektrické energie přes předmětné pozemky nebo v jejich bezprostřední blízkosti by s ohledem na omezení stanovená v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy znamenalo zásadní omezení navrhovatelů v jejich vlastnickém právu k předmětným pozemkům, neboť v jeho důsledku by byli podstatným způsobem omezeni v možnosti užívání předmětných pozemků. Vzhledem ke shora uvedenému tudíž i vymezením plochy vedení elektrické energie na předmětných pozemcích byli navrhovatelé zkráceni na svých veřejných subjektivních právech, když v důsledku umístění trasy vedení elektrické energie přes pozemky navrhovatelů či v jejich bezprostřední blízkosti je podstatně omezeno jejich budoucí účelné hospodářské využití, včetně jejich dosavadního užívání ze strany navrhovatelů, ačkoliv toto užívání bylo v minulosti povoleno ze strany příslušných správních orgánů.

Vyjádření odpůrce k návrhu

7. Odpůrce k výzvě soudu předložil spisovou dokumentaci a písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl jeho zamítnutí pro nedůvodnost. Podotkl, že předmětné pozemky ve vlastnictví navrhovatelů spadaly dle předchozího územního plánu z roku 2006 do nezastavitelného území, a to do kategorie krajinná zeleně (pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x), resp. trvalý travní porost (pozemek p. č. „X“ v k. ú. x). Ani jeden z předmětných pozemků tedy za účinnosti předchozího územního plánu Malšovic z roku 2006 neodpovídal možnosti využití předmětných pozemků jako skladovací plochy, kdy územní plán je pro příslušná správní rozhodnutí (zejména územní rozhodnutí) podkladem a musí být jimi respektován. Navrhovateli doložená rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání odpadů na povrchu terénu již Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozbyla platnosti (č. j. 4686/ZPZ/2003/PZ-340/ČŽ – souhlas s provozem do 31. 12. 2006; č. j. 2736/ZPZ/2008/PZ-1262 – souhlas do 30. 6. 2015), a nejsou tak relevantní. Uvedl, že územní plán může vymezit plochy a stanovit podmínky pro jejich budoucí využití i odlišným způsobem, než jak dosud stanoví dosavadní územní rozhodnutí, argumentaci navrhovatelů tedy nelze přisvědčit. Z nastíněného srovnání dle odpůrce vyplývá, že novým (napadeným) územním plánem nedošlo k výraznější změně funkčního využití předmětných pozemků. Navrhovateli rozporované vedení grafické značky - technická infrastruktura VVN 110 kV respektuje Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje, které jsou nadřazeny územnímu plánu Malšovic a jsou pro něj závazné. Poznamenal, že navrhovatelé nemají nárok na zařazení předmětných pozemků do určité kategorie (v daném případě skladovací plochy), zvláště pokud nedošlo k výraznější změně funkčního využití pozemků oproti předchozímu územnímu plánu. Uvedl, že tvrzení, že v okolí předmětných pozemků je již dostatek ploch zeleně, je pouze subjektivním názorem navrhovatelů, kdy charakter dotčeného území je pro účely zpracování územního plánu obce nutno posuzovat komplexně k tomu kompetentním subjektem. Ze shora uvedeného plyne, že se nemůže jednat o neproporcionální zásah do vlastnického práva navrhovatelů, kdy využití předmětných pozemků jako skladovací plochy neodpovídalo ani předchozímu územnímu plánu z roku 2006.

8. Zdůraznil, že vlastník dotčené nemovitosti nemá nárok na to, aby s ním bylo při procesu pořizování a vydávání územního plánu individuálně jednáno a aby byl k případným změnám týkajícím se pozemků v jeho vlastnictví vyžadován jeho souhlas. Vlastník dotčených nemovitostí se může do uvedeného procesu zapojit tak, jak stanovuje zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „stavební zákon“), avšak je na něm, zda tak učiní, či nikoli, kdy doručování písemností v rámci územního plánování dochází prostřednictvím veřejné vyhlášky. Navrhovatelé příslušné kroky k zapojení se do procesu projednávání návrhu územního plánu učinili, když dne 25. 4. 2018 podali námítky. Správně měly námítky navrhovatelů v projednávané věci časově navazovat na veřejné projednání, to se však konalo již dne 6. 9. 2017. Námítky navrhovatelů však byly podány až v návaznosti na konání opakovaného veřejného projednání dne 23. 4. 2018. Poznamenal, že v rámci opakovaného veřejného projednání se projednávají již jen provedené změny návrhu územního plánu, které se dotčených pozemků ve vlastnictví navrhovatelů netýkaly. Odpůrce měl proto za to, že námítky navrhovatelů nebyly uplatněny řádně. Rozhodnutí o uvedených námítkách obsažené v odůvodnění napadeného územního plánu považoval odpůrce za dostatečné, přičemž i na následné přípisy navrhovatelů vždy obratem obsáhle reagoval.

Replika navrhovatelů

9. Navrhovatelé nesouhlasili s tvrzením odpůrce, že novým zařazením pozemků do kategorie plochy zeleně přírodního charakteru nedochází k výrazné změně funkčního využití pozemků, jelikož předmětné pozemky ve vlastnictví navrhovatelů byly již předchozím územním plánem zařazeny do kategorie krajinná zeleň. Skutečnost, že se navrhovatelé neúčastnili procesu pořizování územního plánu v roce 2006, je dána tím, že navrhovatelé v obci nebydlí a o tom, že obec pořizovala nový územní plán, kterým mělo být dotčeno účelové vymezení jejich pozemků oproti orgány veřejné moci povolené činnosti navrhovatelů na předmětných pozemcích, nevěděli. Navrhovatel b) k tomu doplnil, že nikdy neměl internet či počítač, a ani si jej vzhledem ke svému věku pořizovat nehodlá. Navrhovatelé rovněž nesouhlasili s tím, že by změna v účelovém určení jejich Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozemků v napadeném územním plánu nebyla závažná. Zdůraznili, že dle předchozího územního plánu bylo u pozemků jako přípustné využití uvedeno: činnosti a zařízení, které souvisí se zemědělskou prvovýrobou a lesní produkcí. Nově jsou však pozemky navrhovatelů funkčně vymezeny jako veřejná a ochranná zeleň s přípustným využitím pro původní přirozené druhy rostlin, mobiliář a zařízení související s využitím pozemku do 5 m², veškeré ostatní využití je nepřípustné. Byli toho názoru, že novým účelovým určením pozemků v napadeném územním plánu je nově vyloučeno jakékoliv ekonomické využití předmětných pozemků, což předchozí vymezení umožňovalo. Novým funkčním vymezením předmětných pozemků jsou tak pozemky ve vlastnictví navrhovatelů zcela znehodnoceny. Takový postup je ve zjevném rozporu se zásadami subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických práv, které v souvislosti s územním plánováním zdůrazňuje ustálená soudní praxe (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2009).

10. Ve vztahu k nově umístěnému vedení technické infastruktury VVN 110 kV navrhovatelé uvedli, že v Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje je pouze obecně stanoven koridor vedení technické infrastruktury o šířce cca 660 m, v jehož rámci je na daných obcích, aby našly konkrétní vhodné umístění vedení technické infrastruktury s ohledem na specifika daného území. Jak vyplývá ze zásad územního rozvoje, technickou infastrukturu VVN 110 kV bylo možné trasovat i mimo pozemky navrhovatelů. Vedení technické infrastruktury VVN 110 kV přitom mohlo být v daném území umístěno vhodněji než přes pozemky navrhovatelů, a to i s ohledem na výstavbu rodinných domů na sousedních pozemcích, kdy mohlo být umístěno blíže k železniční trati Děčín – Ústí nad Labem a v jejím blízkém okolí, když přes uvedenou železniční trať je následně technická infrastruktura stejně vedena. Vedením technické infrastruktury přes pozemky navrhovatelů, jsou přitom tyto pozemky s ohledem na velikost ochranného pásma technické infrastruktury rovněž zcela znehodnoceny, neboť je v jeho důsledku vyloučena možnost jakéhokoliv ekonomického využití těchto pozemků.
11. S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 2/2010 poukázali na to, že na aktivní věcnou legitimaci navrhovatelů jejich případná pasivita v procesu pořizování územního plánu nemohla mít vliv. Navrhovatelé nicméně nesouhlasili s tím, že by v procesu pořizování a vydávání územního plánu byli pasivní; navrhovatelé podali u odpůrce v zákonem stanovené lhůtě dne 25. 4. 2018 v návaznosti na veřejné projednání územního plánu námitky. S tvrzením odpůrce, že se mělo jednat o opakované veřejné projednání, po němž navrhovatelé neměli být oprávněni podávat námitky, navrhovatelé nesouhlasili. Jak je zřejmé z veřejné vyhlášky ze dne 6. 3. 2018, veřejné projednání bylo nařízeno podle § 52 odst. 1 stavebního zákona, nikoliv dle § 53 odst. 2 stavebního zákona. Současně v poučení bylo výslovně uvedeno, že námitky proti návrhu územního plánu mohou podat vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení. V souladu s tímto poučením, v němž nebylo nijak uvedeno, že by bylo možné podávat námitky pouze proti některým částem územního plánu, navrhovatelé podali námitky. Odpůrce tak byl povinen se s námitkami navrhovatelů vypořádat. Skutečnost, zda odpůrce následně odpověděl na dopisy navrhovatelů, či nikoliv, je v tomto ohledu nerozhodná, neboť při posuzování, zda byl územní plán vydán v souladu se zákonem a zda obsahoval veškeré zákonem stanovené náležitosti, je relevantní pouze procesní postup odpůrce při pořizování a vydání územního plánu a obsah územního plánu jako takového. V daném případě však odpůrce zákonem stanovený procesní postup vydání územního plánu porušil a rovněž nedodržel zákonné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

požadavky na obsah územního plánu, když dne 19. 7. 2018 na své úřední desce zveřejnil územní plán, jehož odůvodnění neobsahovalo rozhodnutí o námitkách. Konstatovali, že rozdílný obsah zveřejněného územního plánu prokázali printscreeny obrazovky a rozdílným obsahem zveřejněných dokumentů; odpůrce se přitom k těmto konkrétním námitkám navrhovatelů nijak nevyjádřil. Dále uvedli, že sám starosta odpůrce navrhovatelům přiznal, že územní plán byl schválen ze strany odpůrce bez bližšího zkoumání a že rozhodnutí o námitkách nebylo součástí odůvodnění původně zveřejněného územního plánu. Nynější tvrzení odpůrce, že snad mohl být územní plán dodatečně upraven změnou rozlišení, považovali za zjevně nesmyslné, neboť není žádný důvod, proč by měl být zveřejněný územní plán jakkoliv dodatečně upravován. Nicméně pro případ, že by se soud s tímto názorem navrhovatelů neztotožnil, navrhovatelé navrhli, aby soud za účelem zjištění obsahu úřední desky odpůrce v období od 19. 7. 2018 do 27. 9. 2018 ustanovil znalce z oboru informačních technologií. Navrhovatelé s ohledem na uvedené trvali na tom, že z jimi předložených důkazů je zřejmé, že odpůrce nejdříve na své úřední desce zveřejnil územní plán bez rozhodnutí o námitkách, který následně zaměnil za územní plán obsahující i rozhodnutí o námitkách, což je postup v rámci vydávání územního plánu zjevně nepřipustný.

Ústní jednání soudu

12. Při jednání soudu konaném dne 6. 11. 2019 právní zástupkyně navrhovatelů trvala na tom, že návrh je důvodný. Zdůraznila, že navrhovatelé se domáhají zrušení územního plánu ve vztahu k pozemkům p. č. „X“, „X“ a „X“ v k. ú. x, které jsou ve spoluvlastnictví navrhovatelů. Uvedla, že předmětný územní plán by měl být zrušen z důvodu nedodržení zákonem stanovených procesních postupů směřujících k jeho přijetí, neboť územní plán byl zveřejněn na internetové úřední desce bez vypořádání námitek vznesených navrhovatelí. Zdůraznila, že pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jsou užívány navrhovatelí fakticky ke skladování materiálu, což bylo povoleno příslušným rozhodnutím. Ovšem v nové verzi územního plánu je způsob využití uvedených pozemků stanoven pouze jako plocha zeleně, což znemožňuje navrhovatelům jakékoliv ekonomické využití předmětných pozemků. Rovněž zdůraznila, že navrhovatelé nesouhlasí s umístěním elektrického vedení přes své pozemky. Poukázala na to, že v zásadách územního rozvoje je vymezen koridor elektrického vedení přibližně v šířce 660 m a v rámci tohoto koridoru záleží na pořizovateli územního plánu, kam příslušné vedení umístí. S ohledem na výše uvedené skutečnosti trvala na tom, že novým územním plánem vymezené využití pozemků ve spoluvlastnictví navrhovatelů je omezuje nepřiměřeně ve výkonu jejich vlastnického práva. Právní zástupkyně navrhovatelů zdůraznila, že na internetové úřední desce odpůrce byl původně územní plán zveřejněn bez vypořádání námitek navrhovatelů, což dle jejího mínění dokládá rozdílná velikost souborů zveřejněných na internetové úřední desce dne 25. 9. 2018 a 27. 9. 2018. Ve vztahu k původnímu územnímu plánu z roku 2006 právní zástupkyně navrhovatelů uvedla, že se bohužel v té době navrhovatelé nedozvěděli o procesu přípravy územního plánu, proto v rámci přijímání územního plánu v roce 2006 neuplatnili žádné námitky. Poukázala na to, že způsob využití odpovídající plochám zeleně v územním plánu z roku 2006 umožňoval podstatně širší způsob využití předmětných pozemků, a proto, přestože název plochy je téměř totožný, došlo k podstatnému zásahu do práv navrhovatelů, neboť novým územním plánem bylo prakticky vyloučeno hospodářské využití předmětných pozemků. Právní zástupkyně navrhovatelů ve vztahu k poukazu na odlišnost souboru označeného na internetové úřední desce odpůrce jako samostatný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soubor „ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU MALŠOVICE“ uvedla, že pro navrhovatele je podstatná skutečnost, že tento soubor na rozdíl od souboru, ve kterém je zveřejněn kompletní územní plán, neobsahuje vypořádání námitek navrhovatelů. Z této skutečnosti dovozovala, že v samostatném souboru je stále obsaženo původní odůvodnění územního plánu a dokládá to, že v souboru obsahujícím celý územní plán bylo odůvodnění doplněno o vypořádání námitek navrhovatelů dodatečně. Jiné obsahové odlišnosti zveřejněných dokumentů navrhovatelé nenamítali. Právní zástupkyně navrhovatelů uvedla, že dle jejího názoru z provedeného dokazování vyplynulo, že došlo k procesnímu pochybení při vyhlášení územního plánu, a to tak, že původně vyhlášené znění neobsahovalo v odůvodnění vypořádání námitek a připomínek, a to přesto, že se jedná o povinnou součást odůvodnění územního plánu. Až dodatečně došlo ke zveřejnění odůvodnění územního plánu včetně vypořádání námitek a připomínek, a to až po urgencích ze strany navrhovatelů. Nedošlo k novému řádnému vyhlášení takto doplněného územního plánu, ale pouze bylo předchozí znění na internetové úřední desce nahrazeno zněním novým. To dokládá i skutečnost, že i v současné době v souboru označeném jako „ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU“ na internetové úřední desce odpůrce vypořádání námitek a připomínek chybí.

13. Právní zástupkyně odpůrce při tomto jednání upozornila na to, že ze strany navrhovatelů byly námitky uplatněny pozdě, a to až při opakovaném projednávání územního plánu, které se již netýkalo pozemků navrhovatelů. Přesto byly jejich námitky ze strany odpůrce řádně vypořádány. Zdůraznila, že oproti způsobu využití stanovenému v předchozím Územním plánu Malšovic nedošlo ve vztahu k pozemkům navrhovatelů k zásadní změně stanoveného využití. Rovněž zdůraznila, že navrhovatelé nemají zákonný nárok na to, aby bylo vyhověno jejich požadavkům v rámci tvorby nového územního plánu. K rozhodnutím umožňujícím využití pozemku ke skladování poznamenala, že tato rozhodnutí již byla zkonsumována a pozbyla platnosti. Odmítla rovněž, že by došlo k manipulaci s doklady při jejich zveřejnění na internetové úřední desce obce. Poznamenala však, že i kdyby nedopatřením byl zveřejněn nejprve územní plán bez vypořádání námitek navrhovatelů, následným zveřejněním v úplném znění by došlo ke zhojení takového případného pochybení. Právní zástupkyně odpůrce konstatovala, že skutečnost, že se navrhovatelé nedozvěděli o přijímání územního plánu v roce 2006, není pro tuto věc nijak relevantní skutečností. Opakovaně zdůraznila, že rozhodnutí týkající se možnosti skladovat stavební odpad na pozemcích navrhovatelů vypršela již v roce 2015. Poznamenala, že dle jejího názoru již územní plán z roku 2006 takové využití pozemků navrhovatelům neumožňoval. Změna velikosti souboru na internetové úřední desce odpůrce nemůže dle jejího názoru prokazovat změnu obsahu zveřejněných dokumentů, neboť důvodem změny může být např. různá komprimace dat, neboť součástí souboru jsou i rozsáhlé grafické přílohy. Poukázala na skutečnost, že z předložených printscreenů není patrné, kdy byly pořízeny. Právní zástupkyně odpůrce trvala na tom, že územní plán byl řádně vyhlášen i zveřejněn. Skutečnost, že na internetové úřední desce je v samostatném souboru vedle kompletního znění územního plánu zveřejněno odůvodnění územního plánu bez vypořádání námitek a připomínek, nijak nedokazuje, že by došlo k pochybení při vyhlášení a zveřejnění územního plánu. Uvedla, že již v územním plánu z roku 2006 byly pozemky navrhovatelů zahrnuty v plochách krajinné zeleně a v novém územním plánu došlo pouze ke zvýšení jejich ochrany. I vedení elektrické energie bylo zachyceno již v územním plánu z roku 2006.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl k návrhu navrhovatelů dokazování rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17. 7. 2003, č. j. 4686/ZPZ/2003/PZ-340/ČŽ, z něhož soud zjistil, že MANAIN Děčín – sdružení fyzických osob byl udělen souhlas k provozování zařízení k využívání odpadů na povrchu terénu – využití území – terénní úpravy na pozemku p. č. „X“ v k. ú. x, a to do naplnění kapacity zařízení, nejpozději však do 31. 12. 2006; podle tohoto rozhodnutí bylo zařízení o kapacitě 40 000 m³ určeno k využití odpadů především ze stavební činnosti za účelem změny využití území (skladování stavebního materiálu), přičemž zařízení je provozováno od roku 2000 a zbývající kapacita je cca 15 000 m³, tj. 25 000 t zeminy. Dále soud provedl dokazování rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2736/ZPZ/2008/PZ-1262, podle něhož došlo ke změně výše uvedeného rozhodnutí krajského úřadu mimo jiné v tom směru, že ukládání a využívání odpadů na pozemku p. č. „X“ v k. ú. x bude ukončeno nejpozději do 31. 12. 2009, přičemž souhlas s provozem daného zařízení se vydává do 30. 6. 2015; v bodu 12 výroku I. tohoto rozhodnutí se dále uvádí, že po zavezení pozemku bude pozemek zpevněn (štěrkem) a na hranici pozemku p. č. „X“ v k. ú. x ve směru k obci Malšovice bude provedena výsadba zeleně. Dále soud k návrhu navrhovatelů provedl dokazování printscreeny obrazovky webových stránek odpůrce, které měly být pořízeny dne 25. 9. 2018 a dne 27. 9. 2018. Z těchto printscreenů soud zjistil, že dne 25. 9. 2018 byla velikost zveřejněného opatření obecné povahy ve formátu PDF 532 kB a dne 27. 9. 2019 2,6 MB. Soud rovněž k návrhu navrhovatelů provedl dokazování 2. výkresem ploch a koridorů Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, úplného znění po vydání 1. a 3. aktualizace; z tohoto výkresu je zřejmé trasování koridoru E6 pro elektrické vedení o napětí 110 kV na území Ústeckého kraje. Soud provedl dokazování též e-mailovou komunikací mezi navrhovatelem a) a S. P. ze dne 26. až 27. 9. 2018, ze které plyne, že navrhovatel a) na upozornění pana P., že vyhodnocení námitek nalezne v územním plánu odpůrce, poukázal na to, že *„před zahájením reklamace dne 25.9.2018 to vyvěšeno na veřejných stránkách obce nebylo a v této sekci vůbec. Pečlivě bylo prohledáno.“* Soud k návrhu navrhovatelů dále provedl dokazování obsahem souboru zveřejněného na internetové úřední desce odpůrce pod označením „Odůvodnění ÚP Malšovice“ a obsahem souboru „Opatření obecné povahy - vydání ÚP Malšovice“. Při otevření uvedených souborů přímo při jednání soudu na webových stránkách obce Malšovice vyplynulo, že v souboru označeném „Opatření obecné povahy - vydání ÚP Malšovice“ je v rámci odůvodnění územního plánu obsaženo i vypořádání námitek i připomínek. Oproti tomu v souboru „Odůvodnění ÚP Malšovice“ vypořádání námitek a připomínek chybí.
15. Dále soud k návrhu odpůrce provedl dokazování územním plánem odpůrce z roku 2006, včetně hlavního výkresu. Z těchto listin soud zjistil, že předmětné pozemky ve vlastnictví navrhovatelů byly součástí plochy M25 - krajinná zeleň a že přes pozemky v jejich vlastnictví byla navržena trasa vedení elektrické energie o napětí 110 kV.
16. Soud z vlastní iniciativy provedl dokazování informacemi o pozemku, z nichž soud zjistil, že pozemek p. č. x v k. ú. x je v katastru nemovitostí veden jako orná půda se způsobem ochrany jako zemědělský půdní fond a rozsáhlé chráněné území; pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jsou vedeny v katastru nemovitostí jako ostatní plocha se způsobem ochrany rozsáhlé chráněné území.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
18. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace a po provedeném jednání dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
20. Soud předně hodnotil připomínku odpůrce týkající se toho, že navrhovatelé neuplatnili své námitky proti územnímu plánu řádně, neboť v rámci opakovaného veřejného projednání se projednávají již jen provedené změny návrhu územního plánu, které se dotčených pozemků ve vlastnictví navrhovatelů netýkaly. Soud si je vědom rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50, publ. pod č. 3212/2015 Sb. NSS, www.nssoud.cz, podle něhož „[n]ámitky proti upravenému návrhu územního plánu, který je projednáván podle § 53 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 pouze v rozsahu provedených podstatných úprav, mohou podávat pouze ti vlastníci, jejichž pozemky byly podstatnou úpravou územního plánu dotčeny.“ Z obsahu spisové dokumentace soud zjistil, že po veřejném projednání návrhu územního plánu dne 6. 9. 2017 došlo ke změně návrhu u poměru ploch na pozemcích v areálu společnosti Bohemia Cargo s. r. o. a pozemku p. č. st. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. x tak, že se plochy výroby a skladování upravily na 20 % plochy zeleně a 80 % ploch zpevněných a u pozemků v areálu společnosti Bohemia Cargo s. r. o. bylo upraveno výškové omezení staveb na hodnotu do 20 m. Dále se změna návrhu územního plánu po jeho veřejném projednání týkala začlenění pozemku p. č. „X“ v k. ú. x do ploch smíšených obytných SO, úpravy místní komunikace DM1 a chybného zakreslení trasy vodovodního řádu. Z toho je patrné, že ani jedna změna vedoucí k úpravě návrhu územního plánu se netýkala pozemků ve vlastnictví navrhovatelů. Odpůrce i přesto, že navrhovatelé uplatnili námitky až po opakovaném veřejném projednání územního plánu dne 25. 4. 2018, však jejich námitky řádně vypořádal. Soud při hodnocení této námítky odpůrce zdůrazňuje, že veřejná vyhláška o opakovaném veřejném projednání návrhu územního plánu ze dne 6. 3. 2018 v poučení výslovně připouštěla, že námitky proti návrhu územního plánu mohou podat vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení. Daná veřejná vyhláška tedy nestanovila, že by námitky mohli uplatnit pouze ti vlastníci, jejichž pozemky byly podstatnou úpravou územního plánu dotčeny. Formulace poučení ve veřejné vyhlášce ze Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 6. 3. 2018 proto založila legitimní očekávání navrhovatelů, že mohou podat námitky proti návrhu územního plánu, ačkoli jejich pozemky nebyly dotčeny podstatnou úpravou návrhu územního plánu, neboť takové poučení odpůrce zahrnul do předmětné veřejné vyhlášky. Soud proto při přezkumu návrhu územního plánu odpůrce vycházel i z toho, v jakém rozsahu odpůrce vypořádal námitky navrhovatelů.

21. Před vlastním vypořádáním jednotlivých návrhových bodů považuje soud za potřebné připomenout, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 101b odst. 2 druhé větě s. ř. s., podle které obsahuje-li návrh návrhové body, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Projednání později uplatněných návrhových bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012-27, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 10 As 96/2014-62, oba dostupné na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm návrhovým bodům, které navrhovatelé nově vznesli v replice k vyjádření odpůrce ze dne 27. 9. 2019, neboť § 101b odst. 2 věty druhé s. ř. s. rozšíření po formální stránce perfektního návrhu o další návrhové body nepřipouští. Soud se proto nemohl zabývat opožděně uplatněným návrhovým bodem týkajícím se toho, že vedení elektrické energie o napětí 110 kV bylo možné trasovat i mimo pozemky navrhovatelů a že vhodnější umístění by bylo v blízkosti železniční trati Děčín – Ústí nad Labem. Tato námitka totiž není pouhým doplněním námitky, ale samostatným návrhovým bodem.
22. Soud se následně zaměřil na námitky zpochybňující oznámení napadeného opatření obecné povahy. Navrhovatelé nedostatky v oznámení územního plánu spatřovali v tom, že územní plán, který byl zveřejněn na úřední desce odpůrce, neobsahoval rozhodnutí o námitkách. Touto námitkou navrhovatelé ve skutečnosti nezpochybňují proces přijetí a vydání územního plánu odpůrce jakožto opatření obecné povahy, jak se mylně domnívají, ale toliko jeho oznámení (zveřejnění, publikaci). Z obsahu spisové dokumentace přitom plyne, že Zastupitelstvo obce Malšovice na veřejném zasedání dne 18. 7. 2018 usnesením č. 18/27, bod č. 18/27/441, schválilo napadený územní plán, a to včetně rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek (bod č. 18/27/440). Z předložené dokumentace soud dále zjistil, že veřejná vyhláška, kterou bylo oznámeno vydání Územního plánu Malšovic, byla na úřední desce zveřejněna ode dne 19. 7. 2018 do 3. 8. 2018.
23. Podle § 173 odst. 1 správního řádu *opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou; opatření obecné povahy zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyvěšení veřejné vyhlášky.*
24. Podle § 25 odst. 2 správního řádu *doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.*
25. Soud upozorňuje např. na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 3 AOs 1/2012-33, www.nssoud.cz, podle něhož „*u opatření obecné povahy, v okamžiku jeho oznamování vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce, již není pochyb o tom, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

že opatření obecné povahy bylo vydáno, a že existuje. Doba mezi vydáním opatření obecné povahy a nabytím účinnosti je pak jakousi kvazilegisvakanční lhůtou, která je stanovena objektivně (opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky) a po jejímž uplynutí opatření obecné povahy nabývá vždy účinnosti, aniž by na její běh mohla mít jakkoli vliv procesní aktivita účastníků předchozího řízení či nějaké jiné skutečnosti. Nabytím účinnosti se pak opatření obecné povahy stává závazným, a to nejen pro účastníky předchozího řízení, ale pro všechny jeho adresáty, kteří jsou, stejně jako u normativního právního aktu, určeni obecně, bez ohledu na to, zda byli předchozího řízení jakkoli účastni. Opatření obecné povahy přitom nestanoví přímo vynutitelné povinnosti individuálně určeným osobám, ale pouze konkretizuje práva a povinnosti vyplývající přímo ze zákona u obecně vymezeného okruhu adresátů.“

26. Z uvedeného dle soudu plyne, že k řádnému „vydání“ územního plánu postačí jeho oznámení vyvěšením na úřední desce obce, k čemuž v projednávané věci došlo dne 19. 7. 2018, což žádný z účastníků nerozporoval. Územní plán Malšovic pak nabyl účinnosti dne 3. 8. 2018, tj. patnáctý den po vyvěšení veřejné vyhlášky. Okolnost, zda na webových stránkách odpůrce byl zveřejněn územní plán včetně rozhodnutí o námitkách (nebo nebyl), tak nemůže mít žádný vliv na to, že územní plán byl v souladu se zákonem řádně oznámen dne 19. 7. 2018 a že nabyl účinnosti dne 3. 8. 2018. V již zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 AOs 1/2012-33 bylo dokonce uvedeno, že „je bez vlivu na účinnost opatření skutečnost, že nebylo řádně ve stejném termínu zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup“. Územní plán obce Malšovice tedy byl oznámen v souladu se zákonem, a námitky navrhovatelů týkající se nedostatku publikace napadeného územního plánu na webových stránkách odpůrce jsou proto nedůvodné. Rozhodující pro projednávanou věc bylo, že navrhovatelé se s územním plánem, který byl Zastupitelstvem obce Malšovice dne 18. 7. 2018 schválen (a to včetně rozhodnutí o námitkách), seznámili, je jim známo, z jakých důvodů odpůrce jejich námitkám nevyhověl a že navrhovatelé podali návrh na zrušení části Územního plánu Malšovice v zákonné lhůtě. Navrhovatelé tak v důsledku oznámení napadeného územního plánu nebyli nijak zkráceni na svých právech. Tedy i v případě, pokud by bylo prokázáno, že v daném období neobsahovalo na webových stránkách odpůrce zveřejněné znění územního plánu rozhodnutí o námitkách, nejednalo by se o takovou vadu, pro kterou by soud měl přistoupit ke zrušení územního plánu či jeho části. Nad rámec potřebného odůvodnění soud podotýká, že z obsahu správního spisu plyne, že územní plán byl jako celek vyvěšen na fyzické i elektronické úřední desce odpůrce již dne 19. 7. 2018. Opak neprokazují ani printscreeny obrazovky webových stránek odpůrce, které měly být pořízeny dne 25. 9. 2018 a dne 27. 9. 2018. Z těchto printscreenů plyne pouze to, že dne 25. 9. 2018 (ačkoli toto datum z dané listiny krom ručně psané poznámky nelze jinak zjistit) byla velikost zveřejněného opatření ve formátu PDF 532 kB a dne 27. 9. 2019 2,6 MB; nic jiného z nich nevyplývá.
27. K námitkám spočívajícím v odlišném rozsahu jednotlivě zveřejněných odůvodnění územního plánu je třeba uvést, že v územním plánu (v jeho listinné podobě i ve verzi zveřejněné na webových stránkách odpůrce) je nejprve na stranách 1 až 18 obsažena textová část územního plánu, za kterou následuje odůvodnění Územního plánu Malšovic (strany 19 až 74) a rozhodnutí o námitkách, které začíná na straně 75 a končí na straně 96. Dále je ve spisové dokumentaci obsaženo samostatné vyhotovení textové části územního plánu, které má 21 stran, přičemž první 3 strany tvoří úvodní strana, strana, kde jsou obsaženy údaje o objednateli, pořizovateli, projektantovi a spolupracovnících, a též obsah

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

této textové části (3. strana); poté již následuje textová část územního plánu (na stranách 4 až 21). Textová část územního plánu je obsahově totožná jak v celkovém znění územního plánu, tak i v samostatně přiložené části dokumentace nazvané „ÚZEMNÍ PLÁN MALŠOVICE“ a má vždy rozsah 18 stran. Dále je ve spisové dokumentaci i na webových stránkách odpůrce obsaženo samostatné vyhotovení dokumentu nazvaného „ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU MALŠOVICE“ (o rozsahu 86 stran), které však neobsahuje rozhodnutí o námitkách. Rozdílný rozsah samostatně zveřejněného odůvodnění oproti odůvodnění, které je zahrnuto v územním plánu, je dán rozdílným formátováním textu [jiné řádkování nebo zmenšení tabulek (k tomu srov. např. „PŘEHLED PLOCH NAVRŽENÝCH K ODNĚTÍ ZPF“)] a tím, že první 4 strany samostatného dokumentu „ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU MALŠOVICE“ tvoří úvodní strana, strana, kde jsou obsaženy údaje o objednateli, pořizovateli, projektantovi a spolupracovnících, a též obsah této textové části (3. a 4. strana). Soud tedy uzavírá, že ani z provedeného dokazování nelze seznat, že by samostatně zveřejněné odůvodnění Územního plánu Malšovic a jeho odlišný rozsah oproti odůvodnění zahrnutému v Územním plánu Malšovic prokazovalo, že původně publikované znění kompletního Územního plánu Malšovic, které bylo zastupitelstvem obce schváleno dne 18. 7. 2018, neobsahovalo rozhodnutí o námitkách. Žádné jiné konkrétní odlišnosti navrhovatelé nenamítali. Nutno upozornit dále na to, že navrhovatelé na žádné konkrétní obsahové odlišnosti jednotlivě publikovaných částí územního plánu ani nepoukázali. Soud opětovně zdůrazňuje, že z obsahu spisové dokumentace je zřejmé (viz bod č. 18/27/440 veřejného zasedání zastupitelstva ze dne 18. 7. 2018), že Zastupitelstvo obce Malšovice na veřejném zasedání dne 18. 7. 2018 schválilo napadený územní plán včetně rozhodnutí o námitkách. Lze na tomto místě rovněž zopakovat, že ani případná pozdější publikace rozhodnutí o námitkách jako povinné součásti územního plánu na webových stránkách odpůrce by nebyla takovou vadou, pro kterou by soud měl přistoupit ke zrušení územního plánu či jeho části. Tato vada by měla vliv toliko na počátek běhu lhůty pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Jelikož však navrhovatelé podali návrh na zrušení části Územního plánu Malšovic v zákonné lhůtě, nemohlo ke zkrácení práv navrhovatelů v souvislosti s publikací rozhodnutí o námitkách dojít.

28. Ve vztahu k dalším námitkám navrhovatelů soud připomíná, že podstatným účelem územního plánování je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (§ 18 odst. 3 stavebního zákona). Při koordinaci zájmů v území dochází z povahy věci ke střetům mezi zájmy jednotlivých soukromých subjektů i ke střetům jejich zájmů s veřejnými záměry v území. Výsledkem těchto střetů nutně musí být stav, kdy přijatý územní plán bezesbýtku neuspokojí představy každého. Jde však vždy o míru přiměřenosti takového omezení vzhledem ke konkrétním podmínkám v území. Právě proto, aby mohla být zachována tato přiměřenost zásahů do jednotlivých zájmů, je upraven proces přijímání územního plánu tak, aby dotčené osoby mohly v průběhu jeho přijímání uplatnit svá stanoviska (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2010, č. j. 8 Ao 3/2010-194, na www.nssoud.cz). V procesu územního plánování tak dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných, a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

29. Nejvyšší správní soud poukázal ve své předchozí judikatuře i na to, že se při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS, a www.nssoud.cz). Ve shodě s tím zdejší soud upozorňuje na to, že stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které soudy rozhodující ve správním soudnictví mohou zasahovat pouze minimálně. Přísluší jim přezkoumávat, zda územně plánovací dokument přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz).
30. Soudy rozhodující ve správním soudnictví jsou také bezpochyby povolány k ochraně vlastnického práva, k jehož změně či omezení dochází i přijetím územního plánu. Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že soudy rozhodující ve správním soudnictví mají zabránit prvkům libovůle při přijímání územního plánu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS; rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2013, č. j. 8 Ao 1/2011-257, nebo ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103, publ. pod č. 2396/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud však ve své judikatuře zároveň dospěl k závěru, že „[p]okud dotčení vlastníci pozemků nevyužili ‚upraveného a posouzeného návrhu územního plánu‘ k uplatnění plnohodnotné námitky (§ 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona) o nepřiměřenosti zásahu do svého vlastnického práva, potažmo práva na podnikání, nemohou se úspěšně domáhat toho, aby soud tento zásah přezkoumal tzv. v první linii“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2019, č. j. 5 As 257/2016-49, www.nssoud.cz). Podobně v rozsudku ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014-49, www.nssoud.cz, Nejvyššího správního soudu vyslovil, že „[p]asivita navrhovatele v procesu přípravy opatření obecné povahy (zde především nevyužití možnosti podat námitky podle § 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) může mít vliv na jeho věcnou legitimaci v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s. Navrhovateli je přitom nutno přičítat i procesní pasivitu jeho právního předchůdce.“
31. Zkoumat proporcionalitu řešení zakotveného v příslušném územním plánu může soud pouze v případě, že se k ní již vyjádřil pořizovatel v procesu tvorby předmětného územně plánovacího dokumentu na základě podané námítky či připomínky. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není možné po soudu rozhodujícím ve správním soudnictví požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Pasivita v průběhu pořizování opatření obecné povahy (procesně) nebrání podat návrh na jeho zrušení, tj. nemůže být důvodem nepřipustnosti návrhu, má však v zásadě rozhodující vliv na (věcný) výsledek řízení o návrhu, a to právě takový, že jejich návrh musí být zamítnut, je-li napadána toliko proporcionalita opatření (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, nebo ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35, a usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

32. K námitkám navrhovatelů týkajícím se vymezení plochy vedení elektrické energie o napětí 110 kV přes pozemky v jejich spoluvlastnictví soud zdůrazňuje, že je nutné vycházet z obsahu jimi uplatněné námitky při pořizování územního plánu. Navrhovatelé v námitce uplatněné u odpůrce navrhli odstranění daného elektrického vedení s odůvodněním, že tato technická infrastruktura byla na jejich pozemcích zakreslena bez projednání a bez souhlasu a je v rozporu se záměrem navrhovatelů na daných pozemcích. Na toto odůvodnění námitky odpůrce reagoval tak, že návrh vedení je zpřesněním požadavku na vymezení koridoru E6 ze Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (upravuje přesnou trasu daného vedení včetně ochranného pásma), které jsou nadřazené Územnímu plánu obce Malšovice, přičemž napojení návrhových ploch na elektrickou energii bude realizováno napojením na stávající vedení. Z těchto důvodů odpůrce námitce navrhovatelů nevyhověl. Soud shrnuje, že na takto stroze formulovanou námitku navrhovatelů týkající se nesouhlasu s vymezením elektrického vedení o napětí 110 kV odpůrce adekvátním způsobem reagoval a vysvětlil, z jakých důvodů vede elektrické vedení přes pozemky navrhovatelů. Soud ověřil, že trasování elektrického vedení o napětí 110 kV odpovídá vedení technické infrastruktury koridoru E6, který je zakreslen v Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje. Na okraj soud dále poznamenává, že již předchozí Územní plán obce Malšovice z roku 2006 počítal s vedením elektrické energie o napětí 110 kV (byť v mírně odlišné trase) přes pozemky ve spoluvlastnictví navrhovatelů. Vymezení vedení elektrické energie o napětí 110 kV v napadeném územním plánu tudíž nemohlo být pro navrhovatele překvapivé.
33. Soud dále pro úplnost zdůrazňuje, že dle § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) se přenos elektřiny a její distribuce uskutečňují ve veřejném zájmu, přičemž pro provádění staveb sloužících k těmto účelům lze dokonce vlastnické právo ke stavbě, pozemku nebo zařízení vyvlastnit. Distribuční soustava vedení a zařízení o napětí 110 kV je podle § 2 odst. 1 písm. a) bodu 1 energetického zákona zřizována a provozována ve veřejném zájmu; totéž podle bodu 10 předmětného ustanovení platí i pro přenosovou soustavu vybraných vedení a zařízení o napětí 110 kV. Z uvedeného je zřejmé, že veřejná prospěšnost elektrického vedení o napětí 110 kV a veřejný zájem na jeho vybudování vyplývají přímo z energetického zákona. S ohledem na výše uvedené tedy soud neshledal, že by umístění dané technické infrastruktury bylo neproporcionální, nebo že by se v případě vymezení vedení elektrické energie jednalo o libovůli odpůrce. Námitky navrhovatelů proto nejsou důvodné.
34. Soud se poté zabýval poslední námitkou navrhovatelů, že vymezení pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jako ploch veřejné zeleně neodpovídá zásadám subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických práv, neboť v důsledku vymezení předmětných pozemků jako ploch zeleně jsou tyto pozemky prakticky znehodnoceny. Soud považuje za důležité, že předmětné pozemky ve vlastnictví navrhovatelů spadaly dle předchozího územního plánu obce Malšovice z roku 2006 do nezastavitelného území, a to do kategorie krajinná zeleň (pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x), resp. trvalý travní porost (pozemek p. č. „X“ v k. ú. x). Ani jeden z předmětných pozemků tedy za účinnosti předchozího Územního plánu Malšovic z roku 2006 neodpovídal možnosti využití předmětných pozemků jako skladovacích ploch. Pokud Územní plán Malšovic z roku 2006 vymezoval plochy veřejné a ochranné zeleně a územní plán odpůrce, který je předmětem přezkumu v tomto soudním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řízení, plochy zeleně – zeleň přírodního charakteru, jejichž hlavním využitím je veřejná a ochranná zeleň, jedná se pouze o terminologickou změnu, na funkčním využití pozemků se fakticky nic nemění. Soud dále zdůrazňuje, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. x je v katastru nemovitostí veden jako orná půda se způsobem ochrany jako zemědělský půdní fond a rozsáhlé chráněné území; pozemky p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x jsou vedeny v katastru nemovitostí jako ostatní plocha se způsobem ochrany rozsáhlé chráněné území.

35. Soud nesouhlasí s navrhovateli, pokud poukazovali na to, že původní rozsah přípustného využití pozemků vymezených jako krajinná zeleň zakotvený v územním plánu z roku 2006 je podstatně širší. Územní plán odpůrce z roku 2006 připouštěl na plochách krajinné zeleně jako přípustnou výsadbu stromové a keřové zeleně a parkové úpravy ploch, podmíněně přípustná byla dětská hřiště a nepřípustné bylo vše ostatní. Návrhem napadený územní plán jako hlavní využití ploch zeleně stanovil veřejnou a ochrannou zeleň, mezi přípustné využití zařadil výsadbu původních přirozených druhů rostlin, dále připouštěl umístění mobiliáře a zařízení souvisejících s využitím pozemků do 5 m² zastavěné plochy a nezbytnou dopravní a technickou infrastrukturu, přičemž vše ostatní již bylo nepřípustné. Z uvedeného plyne, že Územní plán Malšovic z roku 2006 a návrhem napadený územní plán nepřipouštěl hospodářské využití ploch zeleně, a nelze tudíž hovořit o tom, že by Územní plán Malšovice z roku 2006 připouštěl širší využití pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x.
36. Soud shrnuje, že pokud nedošlo oproti předchozímu vymezení pozemků ve spoluvlastnictví navrhovatelů v územním plánu odpůrce z roku 2006 ke změně funkčního vymezení předmětných pozemků, nelze dospět k závěru, že funkční vymezení pozemků ze strany odpůrce bylo nepřiměřené, že by šlo o svévolný či excesivní zásah odpůrce a že by přijetím územního plánu odpůrce z tohoto důvodu došlo ke změně či omezení vlastnického práva navrhovatelů. Samotné subjektivní přesvědčení navrhovatelů o tom, že by výše specifikované pozemky měly být zařazeny do kategorie skladovací plochy, není důvodem proto, aby jejich požadavku odpůrce vyhověl.
37. Pokud jde o účelové vymezení pozemku p. č. „X“ v k. ú. x v územním plánu odpůrce, soud poznamenává, že navrhovatelé v návrhu neuplatnili žádné námitky proti funkčnímu využití daného pozemku, neuvedli, z jakých důvodů považují dané zařazení pozemků za neproporcionální, proč by se mělo jednat o svévolný či excesivní zásah odpůrce a že by přijetím územního plánu odpůrce z tohoto důvodu došlo ke změně či omezení vlastnického práva navrhovatelů u daného pozemku. Veškeré námitky zpochybňující vymezení pozemků jako ploch zeleně se týkaly výhradně pozemků p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x, neboť pouze ve vztahu k těmto pozemkům navrhovatelé argumentovali tím, že jejich zařazením mezi plochy zeleně jim bude znemožněno jakékoliv budoucí hospodářské využití těchto pozemků. Z tohoto důvodu se soud vymezením pozemku p. č. „X“ v k. ú. x nemohl zabývat.
38. Pokud jde o rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje č. j. 4686/ZPZ/2003/PZ-340/ČŽ a č. j. 2736/ZPZ/2008/PZ-1262, soud uvádí, že těmito rozhodnutími byly na pozemku p. č. x v k. ú. x umožněny terénní úpravy, v jejichž rámci mohlo být na daném pozemku uskladněno 40 000 m³ odpadů především ze stavební činnosti. Podle těchto rozhodnutí však skladování odpadů na tomto pozemku mělo být ukončeno nejpozději do 31. 12. 2009 a po ukončení provozu zařízení měla být na předmětném pozemku provedena výsadba zeleně. Z uvedeného je zřejmé, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. x ke dni vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

napadeného územního plánu již nemá sloužit k uskladnění odpadů a na tomto pozemku nemá probíhat jakákoli činnost a pozemek má být osázen zelení. I tato skutečnost podporuje správnost zařazení funkčního využití daného pozemku v napadeném územním plánu jako plochy zeleně. Ani z první strany rozhodnutí Magistrátu města Děčín č. j. OZP/10589/2010/St neplyne, že by funkční vymezení plochy pozemku p. č. x v k. ú. x jako plochy zeleně bylo neproporcionální nebo zásadním omezením vlastnických práv navrhovatelů, neboť tímto rozhodnutím byly na daném pozemku povoleny terénní úpravy, jejichž účel nelze z doložené první strany daného rozhodnutí zjistit. Soud dodává, že i dle předchozího územního plánu odpůrce z roku 2006 mohli navrhovatelé na pozemcích p. č. „X“ a „X“ v k. ú. x, které byly vymezeny jako plochy veřejné a ochranné zeleně, provádět terénní úpravy. Nelze tak podle názoru soudu přisvědčit tvrzení navrhovatelů, že by vymezení předmětných pozemků jako ploch zeleně svědčilo o jejich znehodnocení a že by jim funkční vymezení pozemků zabraňovalo ve výkonu jejich podnikatelské činnosti, když své záměry měli ukončit nejpozději do 31. 12. 2015 a dle předložených rozhodnutí správních orgánů tyto záměry měly vyústit v osázení pozemků zelení.

39. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil návrh navrhovatelů v mezích návrhových bodů jako nedůvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
40. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. k návrhu navrhovatelů pro nadbytečnost neprovedl dokazování znaleckým posudkem z oboru informačních technologií na obsah úřední desky odpůrce v období od 19. 7. 2018 do 27. 9. 2018, neboť provedení tohoto důkazu nemohlo mít žádný vliv na účinnost napadeného územního plánu a jeho publikaci.
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatelé neměli ve věci úspěch a naopak odpůrce v řízení úspěšný byl, neboť jeho opatření obecné povahy obstálo. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o složitou právní problematiku, přičemž k vypracování územního plánu a jeho změně je nutná externí odborná pomoc a odpůrce s přihlédnutím k personálnímu vybavení nemohl zajistit kompetentní obhajobu územního plánu vlastními silami, soud vyslovil, že navrhovatelé jsou povinni zaplatit odpůrci náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 12 963 Kč. Náhrada se skládá z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce odpůrce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání písemného vyjádření – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast u jednání soudu – § 11 odst. 1 písm. g) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT]. Dále soud přiznal odpůrci částku 313 Kč za jízdné jeho právního zástupce k soudnímu jednání z Děčína do Ústí nad Labem a zpět dne 6. 11. 2019 v celkové délce 50 km osobním automobilem Dacia Logan, reg. zn. „X“, (spotřeba 10,6/6,5/8 1/100 km) dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, a 200 Kč za náhradu promeškaného času cestou k soudnímu jednání z Děčína do Ústí nad Labem a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Jelikož je právní zástupce odpůrce plátcem DPH, zvyšuje se jeho odměna o částku 2 250 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. listopadu 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.